Pregaria.cat

Entrada

Amb les llàgrimes

(Dedicat al primer infant que mori, víctima de la guerra)

Per tu, petit infant, vàrem sortir a cridar pels carrers i a protestar contra una guerra que ens deien inevitable.

Pensàvem que era possible encara aturar la terrible màquina de mort que des de feia anys venien preparant.

Tenies tot el dret a viure, a acaronar la mare, a mirar-la agraït i a dormir-te entre els seus braços.

Creiem que no hi ha realitat més important que la teva vida, que val molt més que tots els diners del petroli i dels beneficis sens fi.

Esperàvem que a darrera hora tots pararien les ordres de foc, i pensant en tu, no caurien a l'abisme de matar-te.

Matar-te a tu!, que no hi entens de fronteres, d'interessos, de poders, de domini ni d'imperis.

Han sonat, però, les sirenes i mils de bombes intel·ligents han començat a caure sobre la ciutat. Era de nit; la nit inhumana d'una crueltat quasi il·limitada.

Has mort, desintegrat, mans, peus, cap, cos, sang, tot desfet, a trossos per la runa de la casa. Moment terrible, un instant en el qual tot el mal del món s'ha concentrat en contra teu.

Has mort com a conseqüència d'un accident col·lateral. Gent covarda, falsa, enverinada i indigna de la condició de persones van inventar aquest nom per disfressar el crim.

Sabíem que podia passar. Els més vells ja ens ho deien, però teníem una secreta esperança, que ha quedat desfeta en els milions de trossos del teu cos.

Volem un món diferent. T'ho juro.

Perdona'ns, si us plau, on siguis.